

4. Crear la màquina virtual sobre VirtualBox i marcar UEFI

Info sobre marcar la casilla UEFI en VirtualBox:

La opción de habilitar EFI en VirtualBox permite emular un firmware de sistema compatible con EFI (Extensible Firmware Interface) o su sucesor, UEFI (Unified Extensible Firmware Interface). Esto es una alternativa al BIOS tradicional, y puede ser necesaria para ejecutar sistemas operativos modernos que dependen de UEFI, como algunas versiones de Linux y Windows más recientes. Aquí tienes los detalles principales sobre esta opción:

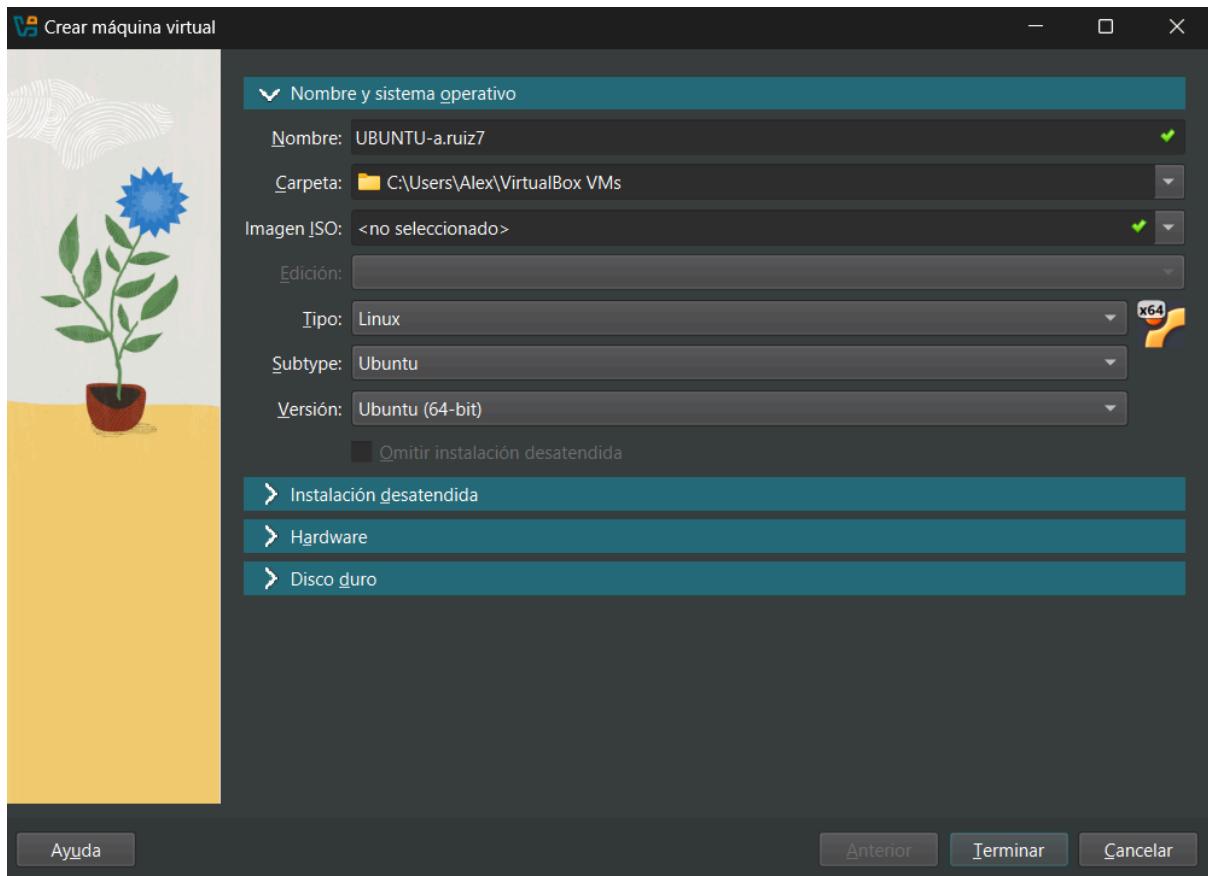
1. **Compatibilidad con sistemas modernos:** Algunos sistemas operativos, como Windows 10/11 en versiones de 64 bits y varias distribuciones de Linux, requieren UEFI para poder arrancar, especialmente si están instalados en discos GPT en lugar de MBR.
2. **Soporte para discos GPT:** UEFI permite el uso de particiones GPT, lo cual permite discos de mayor tamaño (más de 2 TB) y más de cuatro particiones primarias, en contraste con el esquema de partición MBR (Master Boot Record) que tiene limitaciones en estos aspectos.
3. **Arranque seguro (Secure Boot):** Algunos sistemas operativos usan Secure Boot, una característica de UEFI que permite la validación de las firmas digitales de los controladores y del sistema operativo. En VirtualBox, Secure Boot no se admite directamente, pero en sistemas físicos, esta es una función importante para la seguridad.
4. **Mejor soporte para dispositivos modernos:** EFI/UEFI permite mejor compatibilidad y funcionalidad con hardware más reciente, lo que es relevante si estás ejecutando sistemas operativos recientes en máquinas virtuales y necesitas acceso a funciones avanzadas del hardware.

¿Cuándo activar EFI en VirtualBox?

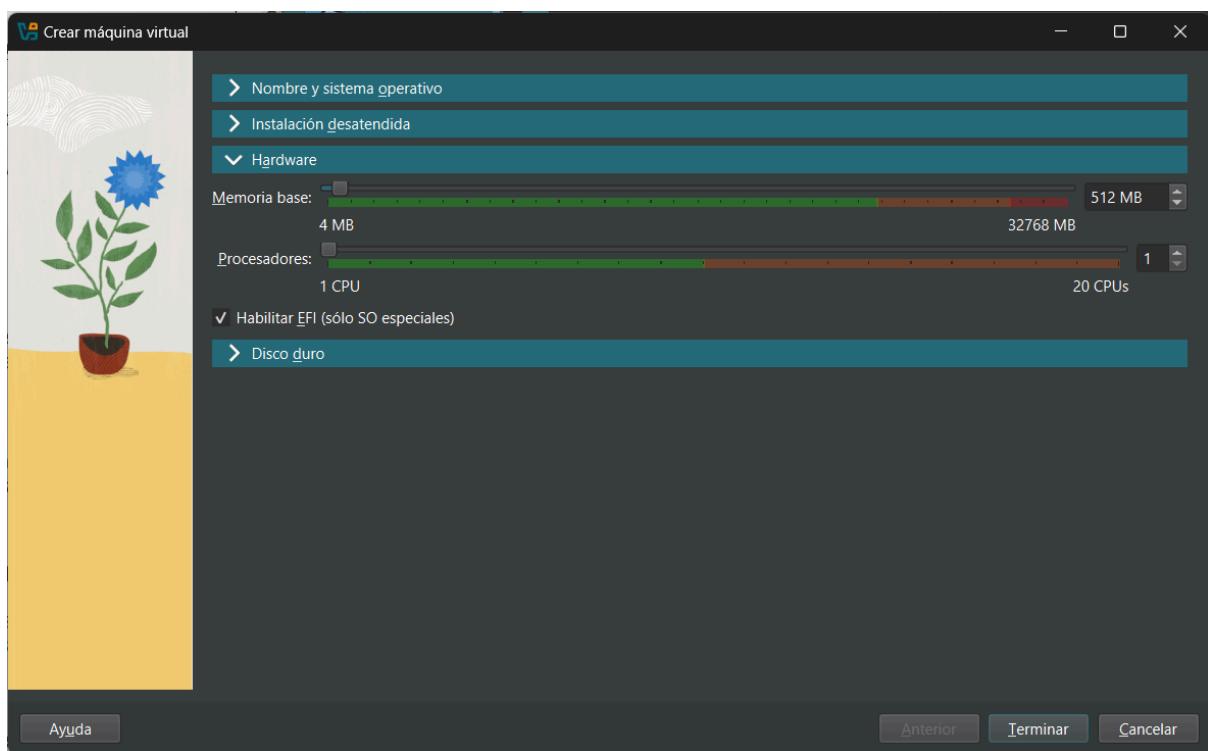
- **Sistemas operativos modernos:** Para sistemas que requieren EFI, como algunas configuraciones de Linux o versiones modernas de Windows (especialmente en discos GPT).
- **Pruebas de arranque UEFI:** Si estás experimentando o probando configuraciones de UEFI.

Si estás instalando un sistema operativo antiguo (como Windows XP o versiones de Linux anteriores a 2010), es probable que no necesites esta opción. Sin embargo, para sistemas más recientes y compatibles con UEFI, habilitar EFI puede ser necesario para un funcionamiento adecuado.

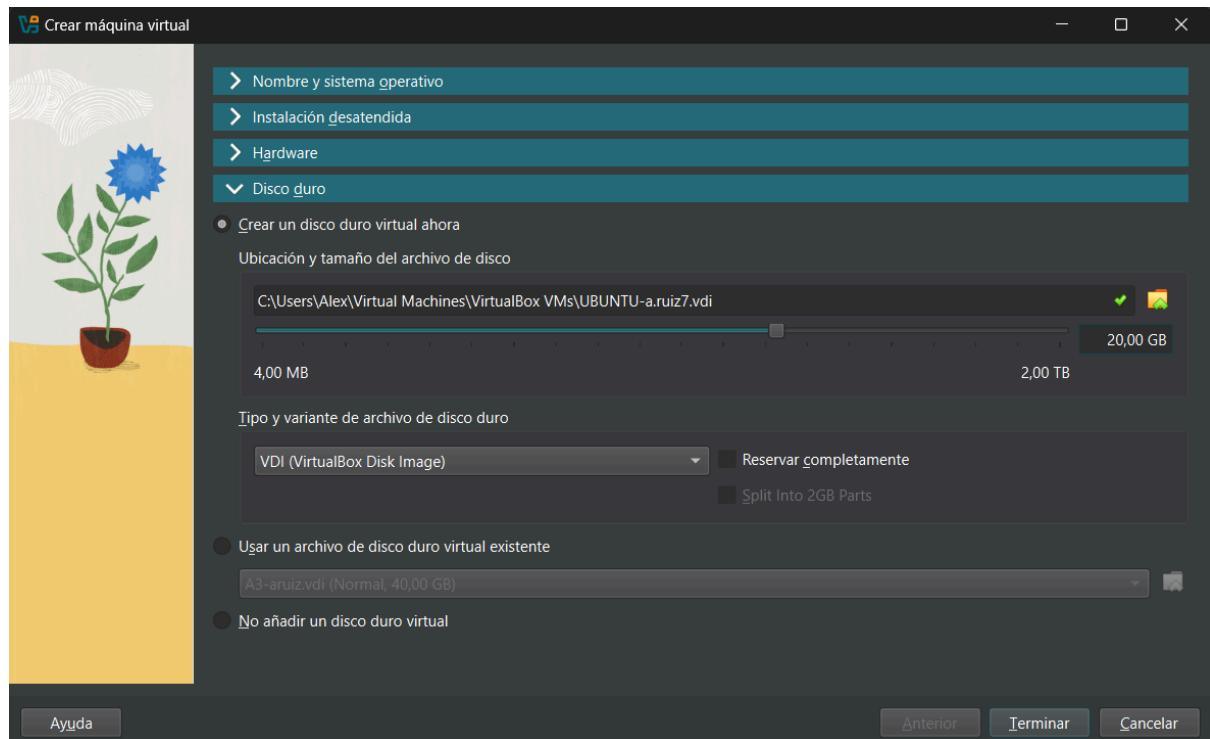
1. Es crea la màquina amb els paràmetres específics:

Es marca la casella “Habilitar EFI”:

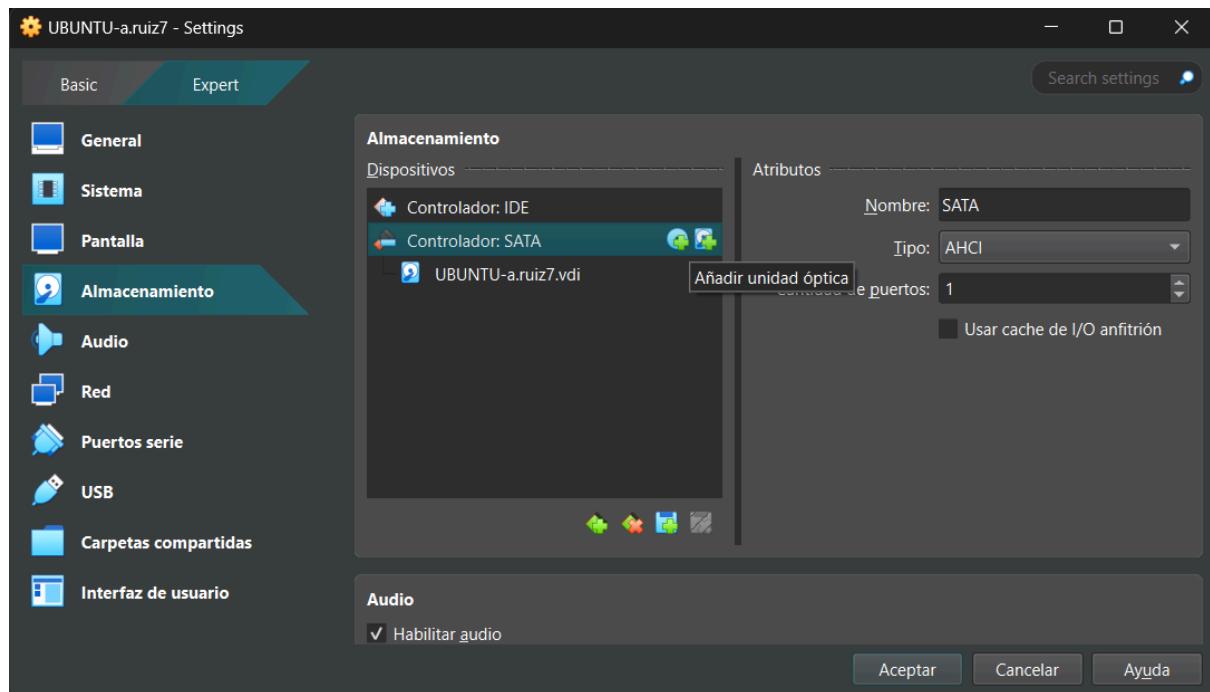

Es crea el disc dur virtual:

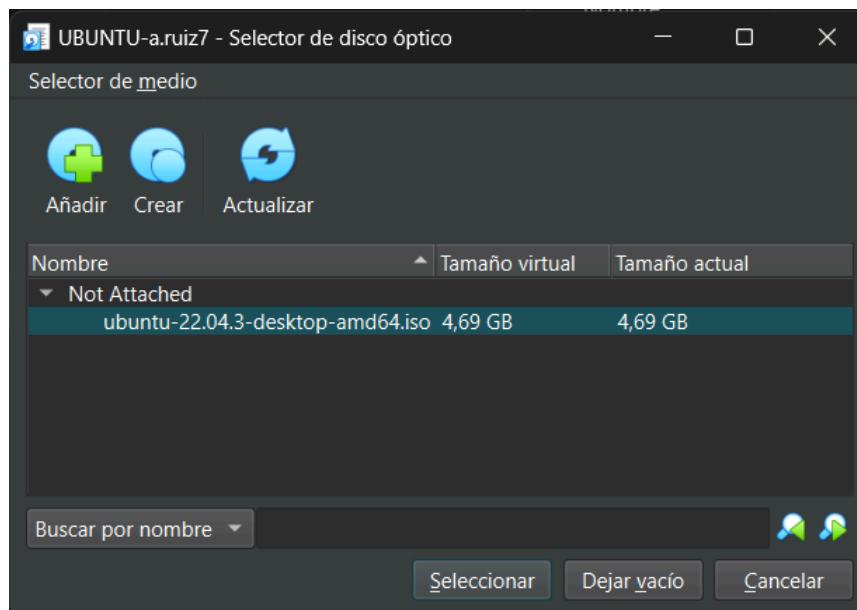

2. Instalar el SO Ubuntu 22 sobre la máquina virtual creada

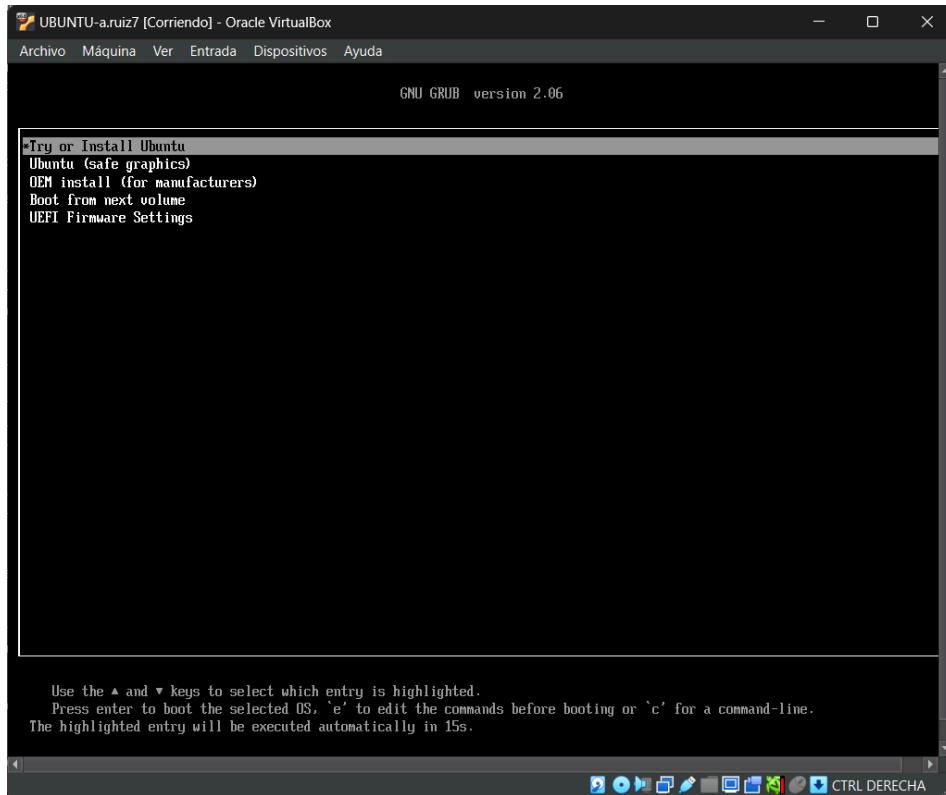
A la pestanya “Almacenamiento” en configuració, fem click a “Añadir unidad óptica” (el disc amb el símbol + al costat del controlador)

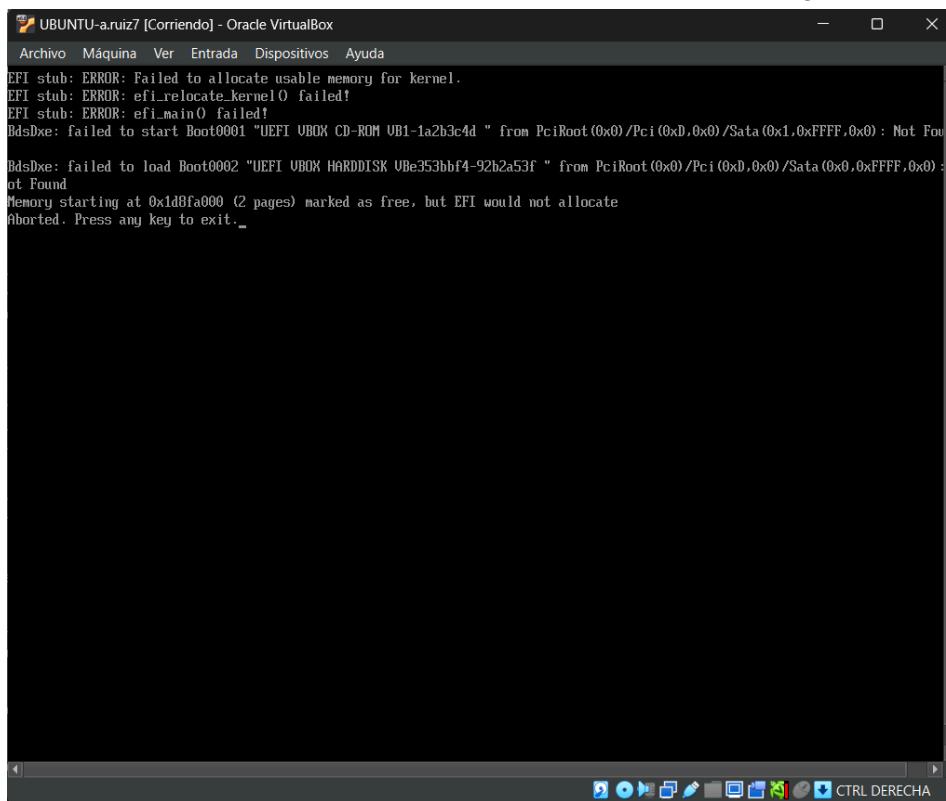
S'obrirà el selector de disc òptic. Seleccionem l'arxiu ISO del SO Ubuntu:

Ja podem arrancar la màquina per instal·lar Ubuntu. Primer s'obrirà GRUB, el boot manager per defecte de la majoria de distribucions de Linux:

Ens donarà un error relacionat amb la memòria que hem assignat a la màquina.

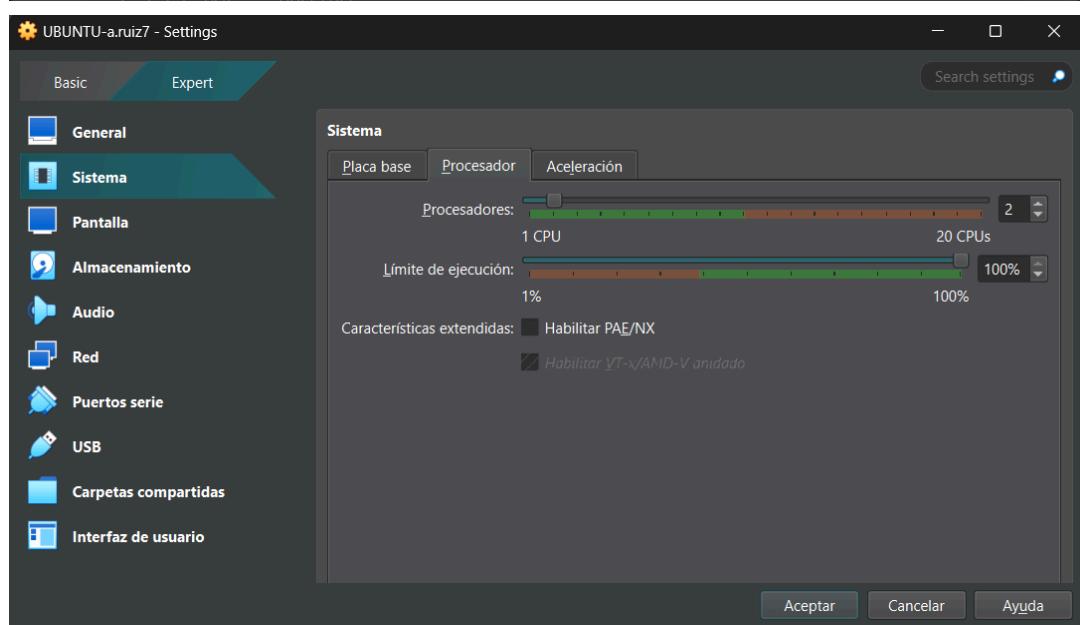
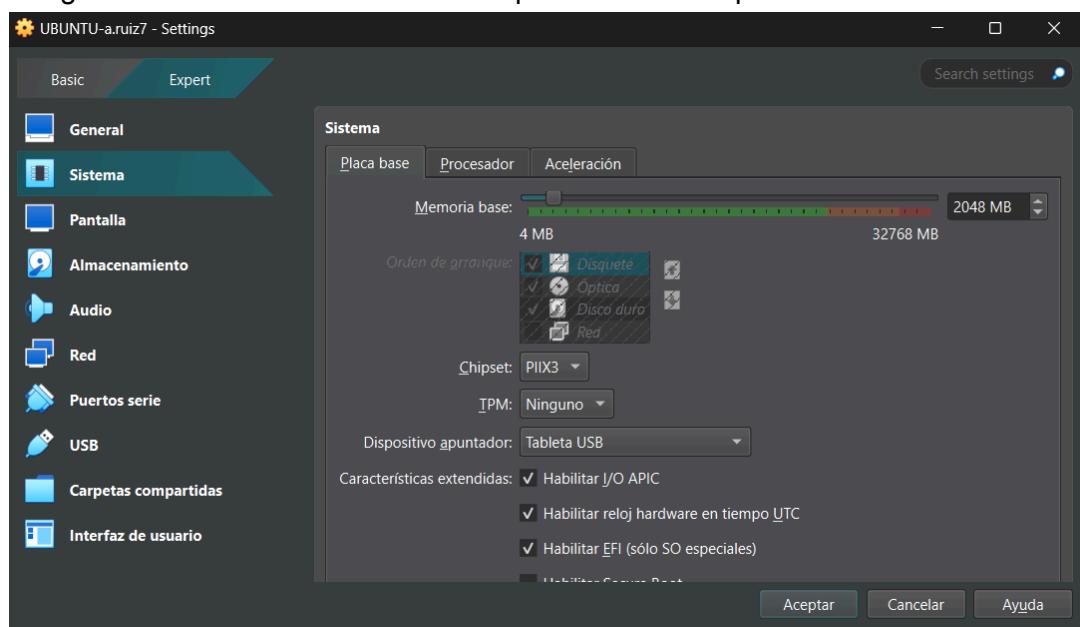

3. Consulta els requisits mínims d'instalació d'Ubuntu 22 Desktop virtualitzat.

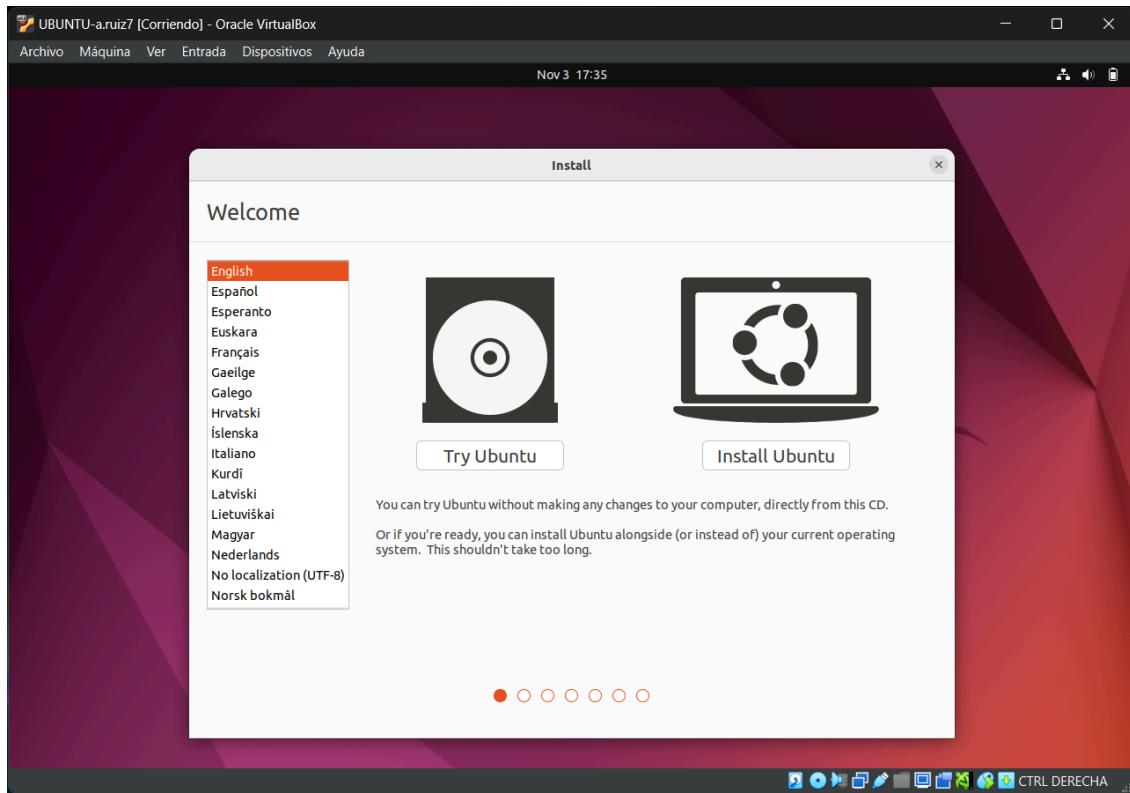
Ubuntu Desktop Edition

1. 2 GHz dual-core processor
2. 4096 MiB RAM (system memory) for physical installs.
3. 2048 MiB RAM for virtualised installs.
4. 25 GB (8.6 GB for minimal) of hard-drive space (or USB stick, memory card or external drive but see LiveCD for an alternative approach)
5. 3D acceleration-capable GPU with at least 256 MB of VRAM
6. 1024x768 or higher resolution display
7. USB flash drive or DVD drive or for the installer media
8. [Internet access](#) is helpful

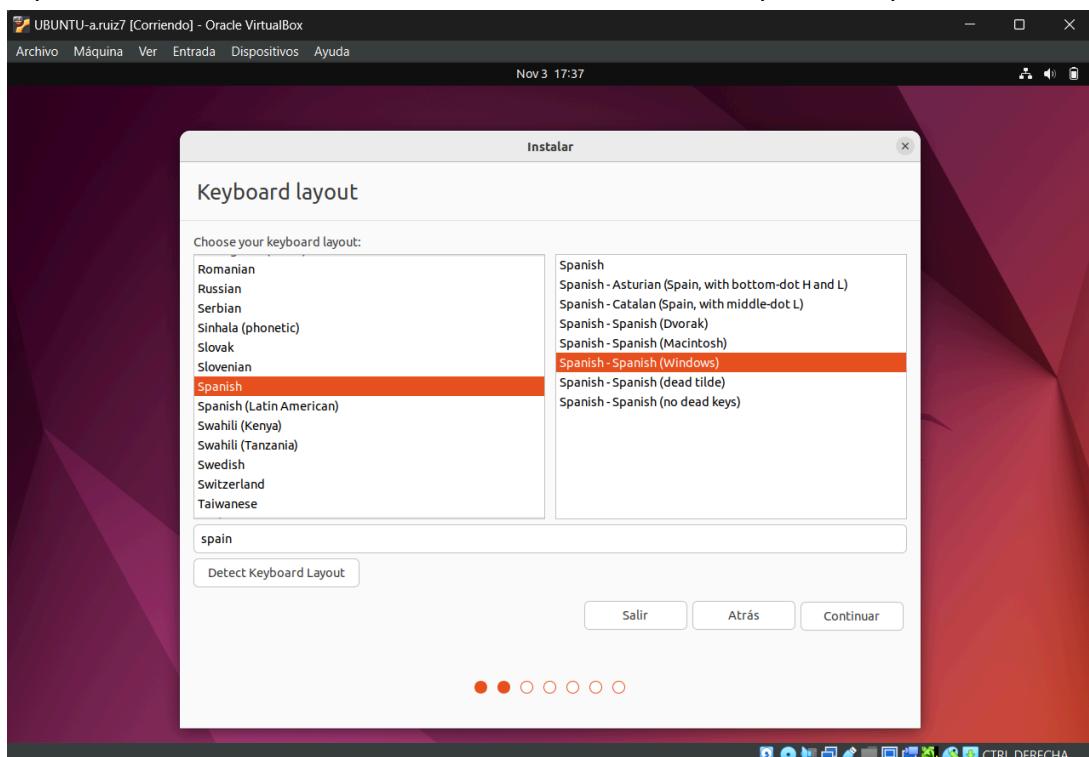
Assignem 2GiB a la memòria de la màquina i 2 cores al processador:

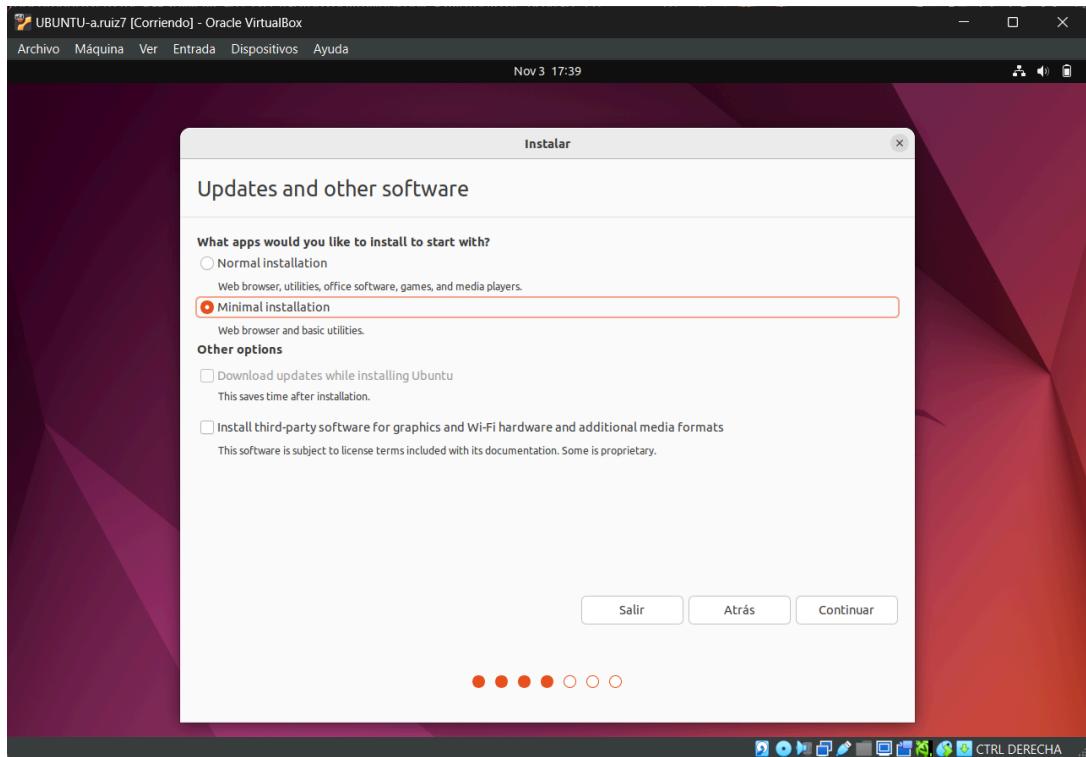
Podem veure que ara si inicia, i ens dona la opció de probar la versió live d'Ubuntu o instal·lar-la definitivament:

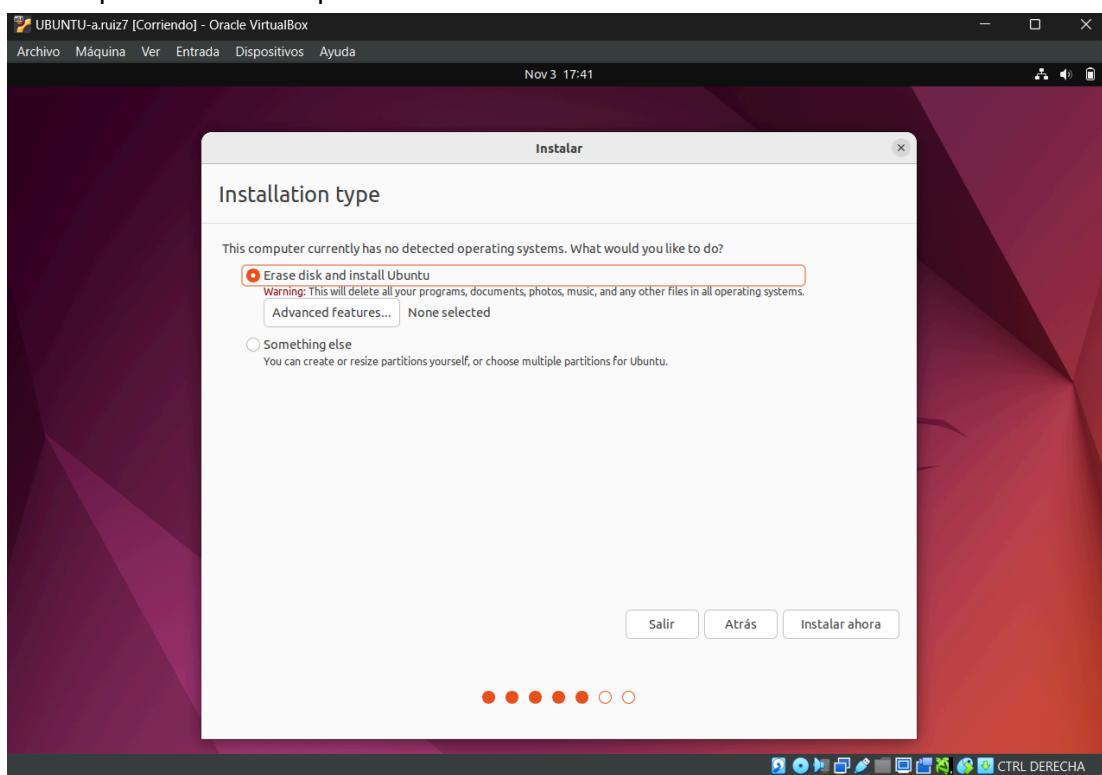
Decidim instal·lar Ubuntu. Ens demanarà l'idioma d'instal·lació i la distribució del teclat. És important seleccionar la distribució de teclat correctament per evitar problemes:

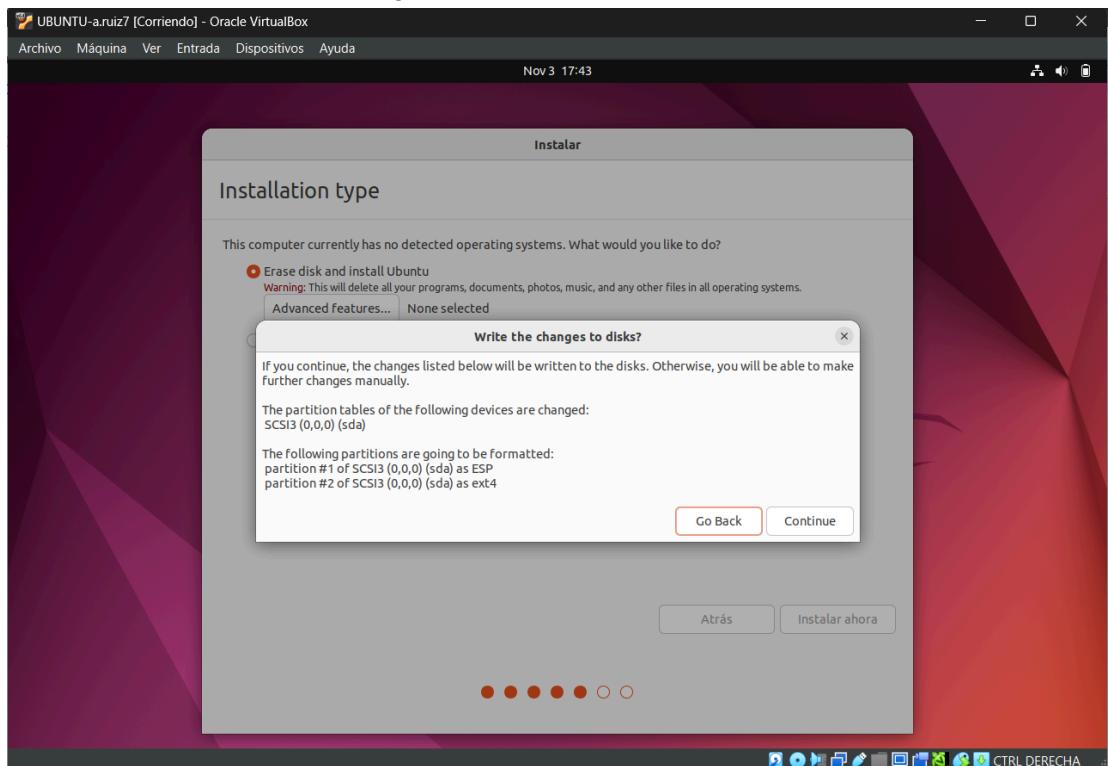
Podem seleccionar si volem una instal·lació mínima o completa, amb actualitzacions automàtiques o drivers de tercers:

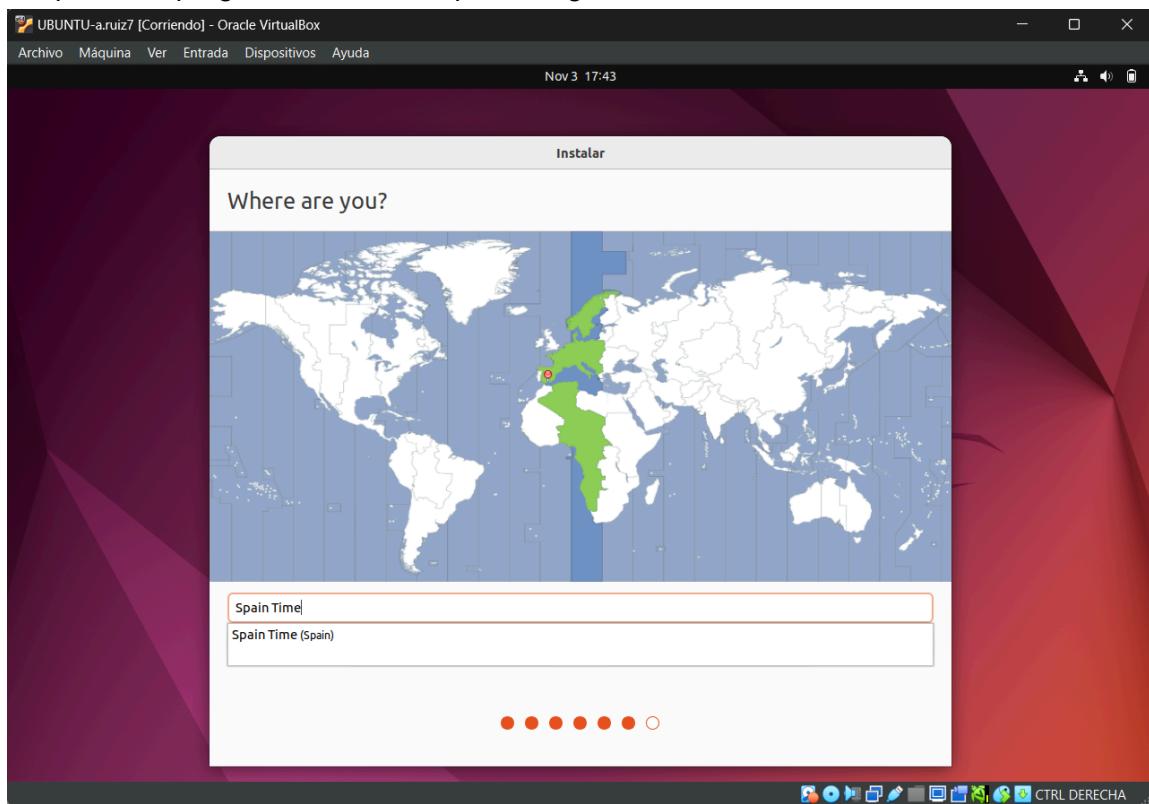
Ens avisarà si tenim un altre SO instal·lat al disc dur, donant la opció de instal·lar Ubuntu sense borrar l'anterior SO (important si volem tenir un sistema Dual Boot). També podem crear les particions manualment:

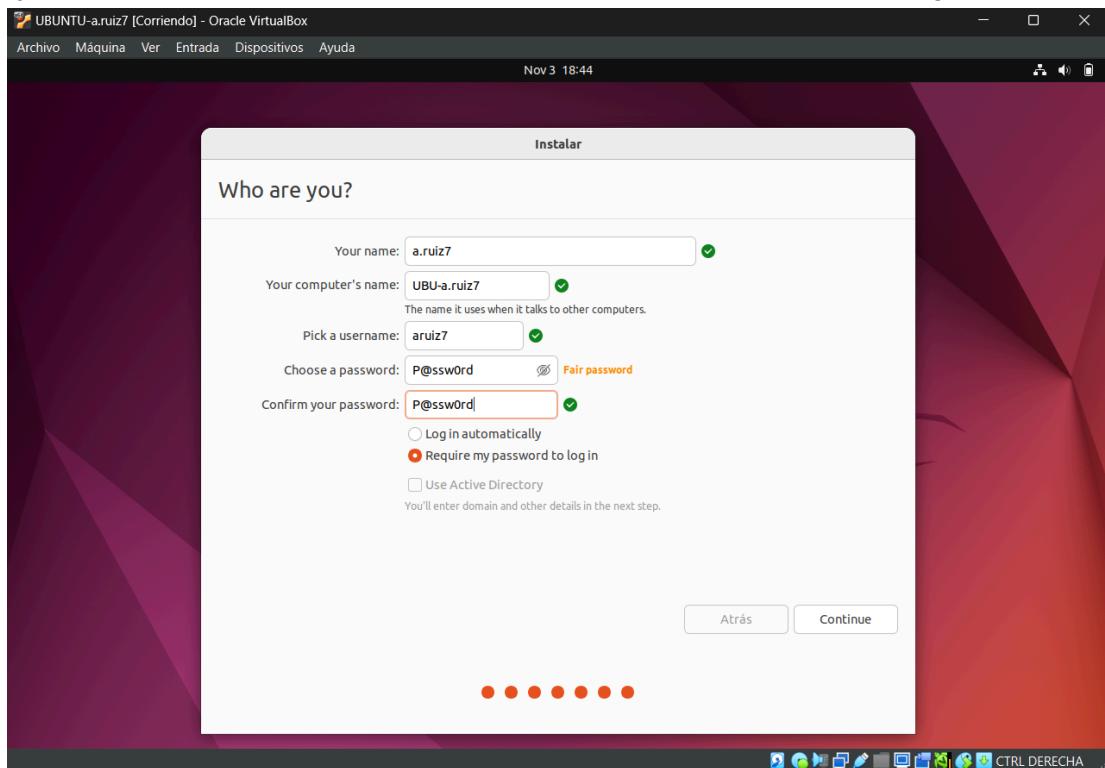
Deixem que Ubuntu s'encarregui de les particions i les crea automàticament:

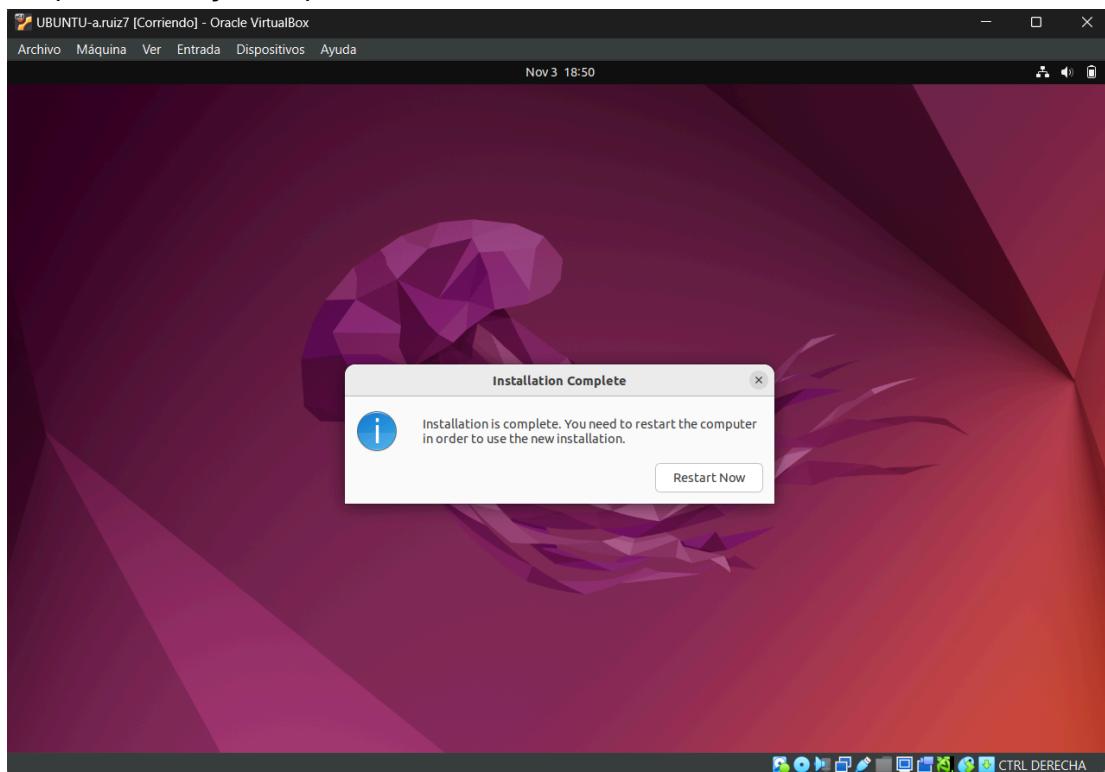
Després ens preguntarà on estem per configurar la zona horaria:

I ja podrem crear el nostre usuari, així com posar nom al sistema i configurar la contrasenya:

Després començarà el procés d'instal·lació:

4. Descriu el procés per instal·lar els drivers de placa base:

Jo ja els tenia instal·lats a VirtualBox, però en cas de que no, a la pestanya “Dispositivos”, la última opció que apareix parla de Guest Additions.

En cas de que no les tinguem, donarà la opció de instal·lar o actualitzar les Guest Additions. VirtualBox s’encarrega en aquest cas de donar suport per els drivers a les màquines virtualitzades:

